

Visí Ježiš roztažený,
pro to lidské pokolení.

Ježiš praví k lidu svému
to k pokolení lidskému:

Já sem stvoril nebe, zemi,
i také krásné anděly.

Ptactvo, zvířátka i ryby,
a všechno, co člověk vidí.

Těž i člověka krásného,
na svůj obraz podobného.

Stvoril sem všechno pro něho,
aby chválil Pána svého.

A co sem více učinil!
Sám sem s nebe na zem stúpil

Abych člověka naučil,
od ďábla zlého vykúpil.

Hříšníci, prostě Ježiše,
by nás přijal do své říše.

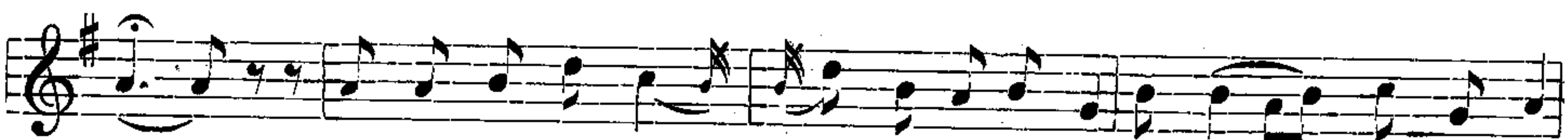
Ach smiřuj se, o Ježiši,
nad můj bídnu, hříšnú duši.

1946.

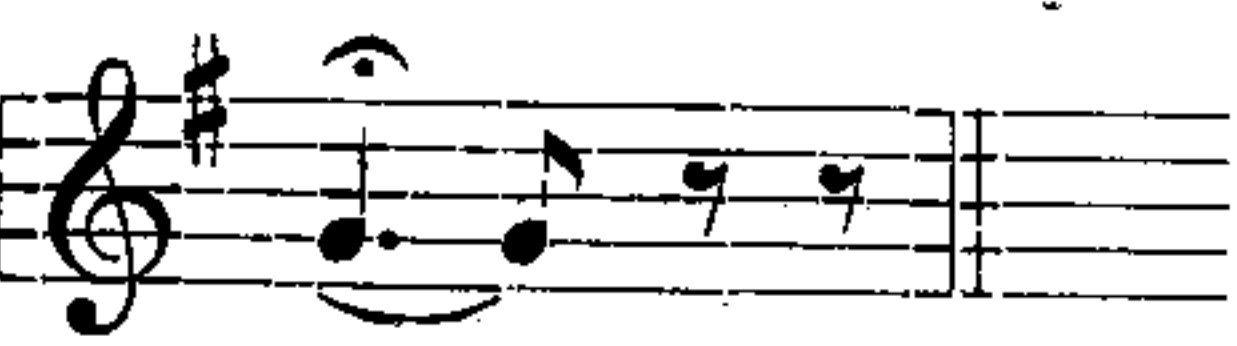
Z Velké.

Živě.

Zpo-meň na žalost, můj mi-lý Pa-ne,   ža-lost slu - hy   Tvé-

ho,   a ob-rať v radost   můj mi-lý Pa-ne, a   po - těš smutné-

ho.

Zpomeň na žalost, můj milý Pane,
žalost sluhy Tvého,
a obrať v radost, můj milý Pane,
a potěš smutného.

Ty's má naděje, můj milý Pane,
vím, že mi pomůžeš,
vedle hříchů mých, můj milý Pane,
kárat mně nebudeš.

Zhřešil sem, zhřešil, můj milý Pane,
rozhněval sem Tebe,
avšak duše má, můj milý Pane,
prece dufá v Tebe.

I nepřestanu, můj milý Pane,
do skonání mého
chválit Tě budu, můj milý Pane,
stvoritele svého.

Jenom, můj Pane, můj milý Pane,
rač trpělivost dat,
a v mých zármutcích, můj milý Pane,
rač mě posilňovat.

Velmi mně trápí, můj milý Pane,
neprátele moji,
falesně mluví, můj milý Pane,
až ně srdce boží.